

פרשת פְּהַעֲלֵתָךְ — התלהבות בעבודת ה'

בתחילת הפרשה מופיע הצייווי לאהרן להדליק את נרות המנורה: "דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: כִּהְעֲלֵתָךְ אֶת הַנֵּר, אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת" (ח ב).

מייד אחר כך מקדישה התורה פסוק שלם כדי לספר שצייווי זה אכן בוצע: "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן, אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה הֶעֱלָה נְרֹתֶיהָ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה" (ח ג). וקשה: פסוק זה מיותר לגמרי! וכי עלה על דעתנו שאהרן הכהן לא יבצע?!

ופרש רש"י על פי חז"ל: "וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן – להגיד שבחו של אהרן שלא שינה". ועדיין נשאלת השאלה: מדוע משבחים את אהרן שלא שינה שציוו אותו? האם יעלה על דעתנו שאהרן ישנה ממה שציווה ה'?!!

מתרץ האדמו"ר מסוכצ'וב, רבי שמואל בורנשטיין, בספרו "שם משואל", שאם רבי לוי יצחק מברדיצ'ב היה צריך להדליק את נרות המנורה, הוא לא היה מצליח, כי השמן היה נשפך לו על הרצפה! וזאת למה? כי עבודת ה' של רבי לוי הייתה בהתלהבות בקפיצות וריקודים, ומספרים עליו שבלייל הסדר מרוב התלהבות נפלו המצות והיין נשפך. לכן שיבחו את אהרן שלמרות ההתלהבות שלו בעבודת ה', הוא הצליח להדליק את הנרות. אם כן, יש שתי דרכים בעבודת ה': יש מי שנותנים ביטוי חיצוני להתלהבות שלהם כמו רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, ויש מי שכל ההתלהבות אצורה בתוכם ואין לה ביטוי חיצוני, כמו אהרן הכהן.

על פי זה מסבירים את גדלותו של הלל. מסופר במסכת סוכה (כח.) שהיו להלל הזקן שמונים תלמידים; גדול שבהם יונתן בן עוזיאל, והקטן שבהם היה רבן יוחנן בן זכאי. על יונתן בן עוזיאל מסופר שכאשר הוא ישב ולמד תורה, כל עוף שהיה עף מעליו היה נשרף מייד מעוצמת קדושתו. ואם זו דרגתו של התלמיד יונתן, היינו מצפים שבזמן לימודו של רבו הלל יישרפו לא רק עופות אלא אולי גם החיות והבהמות שבסביבתו! אך האמת היא להפך! כשהלל ישב ועסק בתורה לא נשרף דבר! ההתלהבות של הלל בעבודת ה' הייתה פנימית, כמו של אהרן.

הסבר נוסף לשבחו של אהרן שלא שינה, אומרים בשם הרבי מקוצק: בדרך כלל אדם מתלהב יותר מקיום מצוות נדירות. לדוגמא: את הברכות לפני הדלקת נרות חנוכה או לפני ספירת העומר מברכים בדרך כלל בקול רם ובנעימה, ואילו את ברכת "שהכל נהיה בדברו" היומימית מברכים בשקט ובחשף. הגורם לכך הוא הטבע האנושי: כל דבר שנעשה בכל יום, מתרגלים אליו והוא נעשה בפחות התלהבות; אך בדבר שנעשה לעיתים רחוקות, הלב מתעורר וישנה התלהבות מיוחדת.

ארץ ישראל אמונה טהרת המשפחה בית המקדש פרשת שבוע תנ"ך שי לשי"י שי לשי"י

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
 אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
 מתוך אתר שי לשי"י : shayleshay.co.il

מבאר הרבי מקוצק שלשם כך כתבה התורה את הפסוק "ניעש כן אֶהְרֵן" לשבחו של אהרן: את נרות המנורה הדליק אהרן בכל יום ויום, ולמרות זאת, עם אותה התלהבות ושמחה שבה הוא הדליק את הנרות בפעם הראשונה, כך הוא המשיך להדליק בכל יום במשך כל ימי חייו, ולא שינה מהפעם הראשונה.

יהי רצון שכל עבודת ה' שלנו תהיה תמיד בשמחה ובטוב לבב.